

Tömörítvény – Simon Ildikó

Tisztelettel üdvözlöm a konferencia szervezőit

Szerkesztői munkám során arra a következtetésre jutottam, hogy életterünk beszűkülésével, körülményeink egyre mostohábbá válásával, nekünk, székeleyeknek „szemfülesebbeknek”, bölcsebbeknek kellett lennünk a puszta megélhetésünk érdekében.

Egyedül a bölcsesség tud bennünket összekovácsolni a közös cél érdekében, de ezen még jócskán van teendők.

Az elmúlt években tanúi lehettünk az erdélyi magyar nyomtatott sajtó felszámolásának, pedig az elektronikus médiát sokkal könnyebb teljesen cenzúra alá vonni egyetlen gombnyomással. A legérdekesebb inkább az, hogy ez nem a román hatóság miatt történhetett meg, hanem az anyaország segítségével.

Előjáróink közül ez nem zavart senkit?

Pedig nem csak pénz kérdése. Tudom, hogy sokan nem tartják számon a Székely Időt, mégis mi volnánk az élő példa, hogy lehet lapot fenntartani méltánytalanul kevés pénzből.

Erről a tanár leckéje jut eszembe, aki kijelentette:

"senki ne álljon fel a székéből"... aztán kivett egy halat az akváriumból a tanóra elején, majd az asztalra tette és gyorsan távozott. "Aki ezt megszegei, azt kirúgják" mondta még az ajtóból.

Egyik gyerek sem mozdult, és mindenki nézte, ahogy a hal vergődik az asztalon az elkerülhetetlen sorsa felé. Senki sem mert felállni, nehogy bajba kerüljön. De végül egy lány felugrott a helyéről, odaszaladt a halhoz, és visszaengedte az akváriumba. Ő volt az egyetlen, aki nem akarta végignézni ahogyan elpusztul a hal.

Lecke volt. A lecke tanítása pedig nagyon fontos!

Az a félelem, hogy bajba kerülhetünk, nagyobbak bizonyul annál, hogy helyesen cselekedjünk. Néha szembe kell szállni a tekintéllyel és a csoportgondolkodással, egyszerűen azért, mert az a helyes.

Ha veszni hagyjuk értékeinket, szócseveinket, utólag újraéleszteni őket talán nem is lehet. Ezeknek a tiszteletét, becsületét ráadásul nem tanítjuk az ifjúságnak.

Mivel a jövőre tekintő megoldásokat is napirendre tűzték, szeretném figyelmünkbe ajánlani a gazdasági önállóságot biztosító követendő példát, a Mondragon szövetkezeti csoportot. Erről nemrég közöltem egy cikket a Székely Idő idei 3. számának 7. oldalán.

Ha érdekesnek találják, röviden szóba kerülhet ez a téma is.

Előadásom lehetséges címe: „Nem csak pénz kell a fennmaradáshoz”

